

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE
cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Nicolae Pastramă

(art. 264¹ alin. (3); 325 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. 1ra-1251/24
Nr. PIGD-1-22080248-01-1ra-20122024)*

Recurs depus după 01 septembrie 2023 în baza art. 427 alin. (1) pct. 4) și pct. 6) CPP; Temeiul prevăzut de pct. 4) nu este aplicabil, deoarece legea penală mai blândă care a intrat în vigoare după decizia instanței de apel nu poate fi aplicată în recurs; Temeiul prevăzut de pct. 6) este vădit neîntemeiat, deoarece aprecierea probelor din decizia recurată nu este irațională.

20 februarie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Victoria Robu

Curtea de apel: Ghenadie Liulca, Viorel Pușcaș, Oleg Moraru

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Nicolae Pastramă,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Vladislav Gribincea, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Nicolae Pastramă, s-a născut în 1960 în raionul Drochia. El a fost învinuit, în temeiul art. 264¹ alin. (3) și art. 325 alin. (1) Cod penal, de refuzul testării alcoolscopice, precum și de oferirea de bani unei persoane publice pentru ca aceasta să nu-și exercite corespunzător funcția.

2. Nicolae Pastramă a fost apărât de avocatul Maria Corolevschi.

3. Urmărirea penală în cauza penală nr. 2022120230, în temeiul art. 325 alin. (1) Cod penal (f.d. 1, vol. 1), și în cauza penală nr. 2022120229, în temeiul art. 264¹ alin. (3) Cod penal (f.d. 1, vol. 2), au fost inițiate la 23 mai 2022 de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Drochia.

4. La 25 mai 2022, prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului Drochia, Sergiu Marcăuțan, cauza penală nr. 2022120230 a fost retrasă din gestiunea Secției Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Drochia și transmisă, conform competenței, către Centrul Național Anticorupție pentru efectuarea urmăririi penale (f.d. 25, vol. 1).

5. La 06 iunie 2022, cauza penală nr. 2022120229 (art. 264¹ alin. (3) Cod penal) a fost transmisă în instanța de judecată. Cauza penală nr. 2022120230 (art. 325 alin. (1) Cod penal) a fost transmisă în instanța de judecată la 15 august 2022. La 02 februarie 2023, cauzele au fost conexe.

6. În prima instanță, cauza a fost examinată în procedură generală. La 05 septembrie 2023, Judecătoria Drochia, sediul Central, l-a recunoscut vinovat pe Nicolae Pastramă de comiterea infracțiunilor incriminate, aplicându-i pedeapsa de trei ani și două luni de închisoare, amendă de 2.000 de unități convenționale (100.000 de lei), și anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de trei ani.

7. La 05 septembrie 2024, Curtea de Apel Bălți a admis apelul lui Nicolae Pastramă și a casat parțial sentința. Condamnatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și art. 325 alin. (1) Cod penal. Acesta a fost liberat de pedeapsa penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ca urmare a expirării termenului de prescripție. În

rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută fără modificări, inclusiv în ceea ce privește pedeapsa aplicată conform art. 325 alin. (1) Cod penal.

8. La 18 octombrie 2024, Nicolae Pastramă, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs, solicitând casarea hotărârii și trimiterea cauzei la rejudecare.

9. Urmărirea penală în cauza penală nr. 2022120230 a fost finalizată la 12 august 2022, iar în cauza penală nr. 2022120229, la 01 iunie 2022. Prima instanță a examinat cauza în perioada 07 iunie 2022 – 05 septembrie 2023. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 21 septembrie 2023 – 05 septembrie 2024. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 20 decembrie 2024.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

10. Nicolae Pastramă a fost învinuit că, la 19 mai 2022, în jurul orei 17:27, a fost somat de către agenții de patrulare să oprească automobilul VAZ 2104 pe care îl conducea pe o stradă din satul Țarigrad, raionul Drochia. Ulterior, în jurul orei 17:30, el a fost stopat în apropierea domiciliului său. La solicitarea de a fi supus testării alcoolscopice, condamnatul a refuzat. Pentru a evita documentarea faptei, Pastramă a oferit 1.200 de lei subofițerului Alexandru Balan. Fiind transportat la secția de poliție, Nicolae Pastramă a refuzat prelevarea probelor biologice. În biroul subofițerului Vadim Dascal, în prezența mai multor subofițeri, el a plasat 1.000 de lei în geanta aparatului alcoolscopic „Drager”, încercând să evite întocmirea actelor de constatare. Acțiunile lui au fost încadrate în temeiul art. 264¹ alin. (3) și art. 325 alin. (1) Cod penal.

b. Probatoriul

11. Învinuirea se bazează pe procesul-verbal din 19 mai 2022, care atestă că Nicolae Pastramă, aflat la volanul autoturismului, a refuzat testarea, precum și pe procesul-verbal de testare alcoolscopice, care confirmă refuzul utilizării aparatului Drager și al examinării medicale, semnat de condamnat (f.d. 4, 7-8, vol.2).

12. Potrivit procesului-verbal și ordonanțelor din 18 iulie 2022, au fost examinate și atașate la dosar suporturi digitale conținând șase înregistrări video ale discuțiilor din 19 mai 2022 dintre Nicolae Pastramă, subofițerul Alexandru Balan și alți angajați ai IP Drochia. Din înregistrări rezultă că Nicolae Pastramă a întrebat: „Cât, așa concret?”, apoi a oferit bani polițistului, afirmând: „Ține o mie de lei și hai”, „Șase sute, o mie de lei?”. Alexandru Balan a refuzat: „Nu-mi propune mata nii bani”, „Mata propui la polițist o mie de lei, da?”, precizând că „Darea de mită e până la 7 ani de pușcărie”. În continuare, Nicolae Pastramă a spus: „Îi las, lasă, eu am să șed în pușcărie, ție a să-ți fie mai ghini?” și „Uăi, ție a să-ți fie mai ghini?”. De asemenea, acesta a invocat o posibilă influență externă prin menționarea unei persoane cunoscute: „Uăi, ascultă la mine, Valera Balea îi cuscu”. Într-o altă discuție, un polițist i-a adus la cunoștință lui Nicolae Pastramă existența unui plic

cu bancnote sigilate, iar acesta a negat: „Nu, nu, îs banii mei, dar eu n-am dat nimic” (f.d. 110-122, vol. 1).

13. Nicolae Pastramă, fiind audiat în calitate de bănuit, a declarat că, la 19 mai 2022, a fost în vizită la un prieten, fără a consuma alcool. Pe drumul spre casă, polițistul Oleinic Serghei i-a făcut semn să oprească, dar nu a oprit din cauza unui conflict anterior. Ajuns la domiciliu, polițiștii i-au comunicat că va fi amendat, inițial menționând 200 de lei, apoi 2.000 de lei. El s-a dus în casa și a luat 1.000 de lei. Lui Oleinic i-a spus că are în casă doar 1.200 de lei, dar poate achita doar 1.000 de lei ca amendă, păstrând 200 de lei pentru mâncare. În timp ce discuta cu polițiștii, a sosit un alt echipaj, iar Alexandr Balan l-a pus la pământ. El a refuzat testarea cu Drager, solicitând prelevarea probelor de sânge. La poliție nu i s-a permis recoltarea probelor biologice și a lăsat 1.000 de lei pe masă, dar banii au dispărut (f.d.154-155, vol.1, f.d. 40-41, vol.2). În ședința de judecată, Pastramă și-a modificat declarațiile, afirmând că nu a observat clar semnalul polițistului și a crezut că i se permite să continue deplasarea. El a susținut că polițiștii l-au provocat să ofere bani. Deși în secția de poliție refuzau, la poartă ar fi cerut bani. El a propus achitarea sumei de 1.000 de lei drept amendă, dar banii au rămas pe masă și au fost puși într-un plic. În ceea ce privește testarea cu Drager, a refuzat-o, dar a adăugat că a scris în îndreptarea la examinarea medicală că refuză prelevarea probelor biologice din cauza ca fost pus la pământ și nu mai era în stare să preleve probe. El a reiterat că nu consumase alcool și că regretă cele întâmplate (f.d.157, vol.2).

14. Martorii Serghei Oleinic (f.d. 98-99, vol.1; f.d. 19, 123, vol.2), Victor Onișciuc (f.d. 98-99, vol.1; f.d. 121, vol.2), Alexandr Balan (f.d. 87-88, vol.1; f.d. 145, vol.2) și Vadim Dascăl (f.d. 101-102, vol.1; f.d. 146, vol.2) au relatat că, la 19 mai 2022, în timpul serviciului de patrulare în s. Țarigrad, Oleinic Serghei și Onișciuc Victor au observat un autoturism VAZ 2104 care se deplasa haotic și care nu a oprit la semnalul poliției. Șoferul a fost urmărit până la domiciliul său, unde a coborât, a deschis porțile și, fără a folosi cheile, a împins mașina în curte. Ajunși la fața locului, martorii au constatat că Nicolae Pastramă era vizibil în stare de ebrietate, având vorbire neclară și miros puternic de alcool. Ulterior, Alexandr Balan și Mihaela Lazarenco au sosit pentru documentare. Alexandr Balan i-a solicitat condamnatului să fie testat cu aparatul Drager, însă acesta a refuzat, opunându-se și prelevării probelor biologice. În timpul discuțiilor, Nicolae Pastramă a scos 1.000 de lei și i-a oferit polițiștilor pentru a nu fi documentat, moment filmat de Mihaela Lazarenco. Nicolae Pastramă a fost transportat la Secția Supraveghere Accidente Rutiere, unde, în prezența lui Vadim Dascăl, a refuzat din nou testarea alcooscopică. În timp ce se afla în sediul secției, condamnatul a scos 1.000 de lei și i-a pus în cutia aparatului Drager, declarând că nu vrea să fie documentat. Alexandr Balan și Mihaela Lazarenco l-au oprit și au chemat grupa operativă, care a ridicat suma de bani și a documentat tentativa de corupere. Martorii au confirmat că nu au solicitat bani condamnatului, iar întregul incident a fost filmat.

c. Sentința

15. La 05 septembrie 2023, [Judecătoria Drochia](#), sediul Central, l-a recunoscut vinovat pe Nicolae Pastramă de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și art. 325 alin. (1) Cod penal. În baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, instanța i-a aplicat pedeapsa de 240 de ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În baza art. 325 alin. (1) Cod penal, Nicolae Pastramă a fost condamnat la trei ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și amendă de 2.000 de unități convenționale (100.000 de lei). În temeiul art. 84 alin. (1) și art. 87 Cod penal, pedepsele au fost cumulate, iar prin convertirea muncii neremunerate în detenție (240 de ore echivalând cu 60 zile de închisoare), pedeapsa finală stabilită a fost de trei ani și două luni de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, amendă de 100.000 de lei și anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de trei ani.

16. Instanța a constatat că Nicolae Pastramă a refuzat să fie testat pentru alcoolemie și a oferit suma de 1.000 de lei agenților de poliție pentru a nu fi sancționat. Acest comportament se încadrează în art. 264¹ alin. (3) și art. 325 alin. (1) Cod penal. Vinovăția condamnatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor, procesul-verbal de testare alcoolică, înregistrările video și celelalte probe administrate. Argumentul condamnatului, că el a refuzat testarea din lipsă de încredere în aparatul Drager a fost respins, deoarece conducătorul auto avea obligația legală de a se supune verificării alcoolscopice.

d. Apelul depus și decizia instanței de apel

17. Nicolae Pastramă a declarat apel și a solicitat achitarea. El a susținut că nu este vinovat și că procesul penal a fost afectat de încălcări grave ale legii. Urmărirea penală trebuia efectuată de CNA, iar actele întocmite de Procuratura Drochia sunt nule. El a contestat reținerea sa, susținând că a fost abuzivă și însoțită de aplicarea forței fizice, calificând tratamentul drept inuman. În privința acuzației de corupere activă, el a declarat că polițiștii l-au determinat să aducă bani și că probele au fost obținute ilegal. El a susținut că a solicitat prelevarea probelor biologice la spital, însă acest drept i-a fost refuzat.

18. La 05 septembrie 2024, [Curtea de Apel Bălți](#) a admis apelul și a casat parțial sentința. Condamnatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și art. 325 alin. (1) Cod penal. În temeiul art. 60 Cod penal, acesta a fost liberat de pedeapsa penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ca urmare a expirării termenului de prescripție. Instanța a revocat măsura preventivă privind ridicarea provizorie a permisului de conducere și a exclus aplicarea art. 84 alin. (1) și art. 87 Cod penal. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută fără modificări, inclusiv în ceea ce

privește pedeapsa aplicată pentru infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

19. Instanța de apel a reținut că condamnatul a refuzat testarea alcoolscoptică și prelevarea probelor biologice, încălcând obligația legală a conducătorilor auto. Martorii au confirmat că condamnatul emana miros de alcool, avea un comportament agresiv și a refuzat testarea. Înregistrările video confirmă acest fapt, iar polițiștii i-au explicat consecințele refuzului. Argumentul condamnatului privind lipsa de încredere în aparatul „Drager” a fost respins, deoarece legea nu permite refuzul testării alcoolscopice. Condamnatul a refuzat și prelevarea probelor biologice la spital (a se vedea para. 11), demonstrând intenția sa de a se eschiva.

20. În ceea ce privește infracțiunea de corupere activă, instanța a constatat că vinovăția condamnatului este confirmată de probele administrate. Martorii au declarat că condamnatul, după ce a refuzat testarea, a intrat în gospodărie, a revenit cu o sumă de bani și a încercat să ofere 1.000 de lei polițiștilor pentru a nu fi documentat. Polițiștii au refuzat mita, moment în care condamnatul a pus banii în valiza aparatului „Drager”. Fapta este susținută de stenogramele conversațiilor (a se vedea para. 12). Discuțiile demonstrează clar intenția condamnatului de a mitui agenții pentru a evita documentarea faptei sale. Înregistrările video confirmă că acesta a încercat repetat să ofere mita, iar argumentul său că suma ar fi fost destinată achitării unei amenzi a fost respins. Momentul consumării infracțiunii s-a produs în clipa în care condamnatul a plasat suma de 1.000 de lei în valiza analizatorului „Drager”.

21. Instanța de apel a constatat că nu există indicii că polițiștii ar fi provocat sau încurajat condamnatul să comită infracțiunea. În niciuna dintre probe nu se constată presiuni sau constrângeri din partea polițiștilor care să sugereze că condamnatul a fost determinat să ofere mita. Din contră, agenții de poliție i-au atras atenția că fapta sa este infracțională, iar condamnatul a continuat să insiste asupra oferirii banilor.

22. Referitor la acuzațiile condamnatului privind aplicarea forței fizice de către polițiști, instanța de apel a constatat că aceste susțineri fac obiectul unui proces penal separat, inițiat la 07 decembrie 2023. Prin ordonanța din 20 mai 2024, Procuratura Drochia a refuzat pornirea urmăririi penale, pe motiv că nu există probe care să confirme aplicarea violenței (f.d.242-243, vol. 2) Ulterior, prin ordonanța procurorului șef din 24 iunie 2024, s-a dispus reluarea investigației, însă la momentul soluționării apelului nu existau concluzii definitive (f.d.1-4, vol.3). Instanța a subliniat că aceste acuzații nu afectează legalitatea procesului penal privind faptele de corupere activă și refuz de testare.

23. Instanța a motivat de ce a respins argumentele condamnatului referitoare la competența organelor de urmărire penală. Deși cauza cu privire la art. 325 alin. (1) Cod penal a fost pornită de Inspectoratul de Poliție Drochia la 23 mai 2022, aceasta

a fost transmisă în termenul legal de trei zile, la 25 mai 2022, către Direcția Generală Teritorială Nord a CNA (f.d. 25, vol. 1). Ulterior, sub coordonarea Procuraturii Anticorupție, au fost efectuate toate actele procesuale necesare, inclusiv înaintarea învinuirii și întocmirea rechizitoriului. La etapa informării lui Nicolae Pastramă și al apărătorului acestuia despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor dosarului pentru a face cunoștință, aceștia nu au invocat temeiuri de nulitate a probelor acumulate, ceea ce creează o prezumție puternică că ei au acceptat toate probele administrate de organul de urmărire penală.

e. Recursul

24. La 18 octombrie 2024, Nicolae Pastramă a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală. Acesta a solicitat casarea deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare. Recurentul susține că faptele sale nu întrunesc elementele infracțiunii și că hotărârile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate. El contestă evaluarea probelor, invocând omisiunea analizării în apel a declarațiilor martorului Babii Valeriu (f.d. 154, 156, vol. 2) și a înregistrărilor video. El critică faptul că instanța de apel nu a audiat martorul Mihaela Lazarenco, autoarea înregistrărilor video, și nu a clarificat discrepanțele privind suma mitei de 1.000 de lei vs. 1.200 de lei, care este indicată în informația telefonică parvenită de la serviciul 112 (f.d.4, vol.1), și locul comiterii faptei. Probele au fost interpretate contradictoriu și organele de urmărire penală au acționat fără competență, încălcând art. 269 Cod de procedură penală. El reclamă depășirea atribuțiilor de serviciu și susține că a fost supus unui tratament inuman în timpul reținerii. El mai afirmă că a fost provocat să comită infracțiunea. El mai invocă aplicarea greșită a legii penale, susținând că modificările în Codul penal din 07 septembrie 2024 recalifică coruperea activă ca infracțiune ușoară și că, potrivit art. 10 Cod penal, legea mai favorabilă trebuie aplicată retroactiv, ceea ce ar atrage încetarea procesului penal.

25. Curtea Supremă de Justiție nu a solicitat procurorilor depunerea referinței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Partea relevantă a art. 427 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

...

4) există o cauză care înlătură răspunderea penală sau un temei care exclude urmărirea penală ori determină încetarea procesului penal;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

...

(2) Temeiurile prevăzute la alin.(1) pct.4)–7) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel. Această limitare nu se aplică dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 434 Cod de procedură penală prevede următoarele:

„**Articolul 434.** Limitele judecării recursului

Judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art.427.”

28. În perioada relevantă, art. 264¹ alin. (3) Cod penal prevedea următoarele:

„(3) Refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

29. La ziua comiterii infracțiunii, art. 325 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate..”

30. Art. 325 alin. (1) Cod penal, conform modificărilor intrate în vigoare la 07 septembrie 2024, prevede următoarele:

„**Articolul 325.** Coruperea activă

(1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia

se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la

3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la comunicarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

32. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia CSJ nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

33. Recursul se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală. Curtea Supremă va examina separat fiecare temei.

a. Art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de Procedură penală

34. Recurentul solicită încetarea procesului penal, invocând modificările aduse art. 325 Cod penal la 07 septembrie 2024, care ar ameliora situația sa.

35. Conform art. 434 Cod de procedură penală, instanța de recurs verifică „legalitatea” hotărârii atacate. O decizie a instanței de apel care este legală la ziua adoptării ei nu poate fi casată în recurs pe motiv că, ulterior, a fost modificată legea sau au apărut circumstanțe noi. Acest fapt rezultă implicit și din art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 4) poate fi invocat în recurs doar dacă a fost invocat în apel. Același lucru rezultă implicit și din art. 435 alin. (2) lit. c) Cod de procedură penală, care vorbește în contextul admiterii recursului despre „eroarea judiciară”.

36. Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 05 septembrie 2024 și corespundea legislație în vigoare la acel moment. Modificările ulterioare ale legii nu afectează legalitatea acestei hotărâri. Potrivit art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care ameliorează situația persoanei se aplică retroactiv, însă acest lucru nu poate fi făcut în recurs, ci în procesul executării sentinței. Din aceste motive, recursul nu se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

b. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

37. Potrivit legii, Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate *prima facie* de către

Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea CSJ nr. [1ra-426/2024](#), § 21). Din acest motiv, această parte a recursului este examinată fără convocarea părților în ședință.

38. În încheierile nr. [1ra-1085/2024](#) și nr. [1ra-307/24](#), Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Încheierea nr. [1ra-1085/2024](#) menționează următoarele:

„40. Din nota informativă menționată în paragraful 38 rezultă că sintagma „hotărârea arbitrară” urmează a fi definită prin prisma jurisprudenței CtEDO. În jurisprudența sa, CtEDO deseori folosește împreună sintagmele „hotărârea arbitrară” și hotărâre „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”, fără a face o distincție clară între ele. Nota informativă menționează totuși că „la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal)”. Rezultă că în cazul hotărârii arbitrare, carența principală vizează încălcarea unei norme legale imperative, adică a unei prevederi normative care nu oferă nicio discreție judecătorului. Lipsa discreției poate rezultă din claritatea textului prevederii normative, fie din practica uniformă și clară de aplicare a normei. Această carență nu se poate datora unei simple greșeli, ci trebuie comisă cu bună știință sau ca urmare a unei erori inexcuabile. Suntem în prezența unor asemenea situații atunci când instanța de judecată adoptă o hotărâre ce contravine unei norme imperative invocate participanții la proces sau de instanța judecătorească ierarhic superioară, fără a explica convingător de ce nu aplică acea normă.

41. Sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor;
- b) aprecierea să fie „vădit nerezonabilă”;
- c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

42. Din paragraful precedent rezultă că nu orice eroare în aprecierea probelor poate de duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

43. Completul nu exclude că o hotărâre judecătorească poate fi atât „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat.”

39. CtEDO a explicat că suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când a fost admisă „denegarea justiției”. Aceasta are loc când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță

rezonabilă nu ar comite-o vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (hot. [Bochan v. Ucraina \(nr. 2\)](#), 2015, § 62; [Ballıktaş Bingöllü v. Turcia](#), 2021, § 75).

40. Recurentul susține că decizia instanței de apel se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Completul notează că instanța de apel a motivat de ce a respins fiecare argument esențial invocat de recurent. Ea a conchis că martorii audiați în prima instanță nu au făcut declarații care să conțină contradicții majore, iar înregistrările video confirmă vinovăția condamnatului (a se vedea para. 20-21). Instanța a respins și argumentul privind provocarea la comiterea infracțiunii (para. 22), obținerea probelor esențiale prin maltratare (para. 23) și cu privire la investigarea cauze de un organ de urmărire penală necompetent (a se vedea para. 24). Condamnatul nu a menționat care probe esențiale puse la baza condamnării sale au fost obținute datorită aplicării forței de către poliție. Mai mult, oferirea banilor de către recurent nici nu a fost negată, însă el a susținut că ea reprezenta plata amenzii. Completul notează că, la momentul oferirii banilor, pedeapsa nici nu era stabilită, art. 264¹ alin. (3) Cod penal nu prevedea amenda ca pedeapsă, iar amenda nu mai putea fi plătită la agentul constatator. Discrepanțele privind suma mitei (1.000 de lei vs. 1.200 de lei) și locul comiterii faptei (la poarta condamnatului sau în incinta poliției) nu pot schimba calificarea acțiunilor condamnatului. De asemenea, instanța de apel nu a dat o altă apreciere probelor testimoniale apreciate de prima instanță și neaudiate în apel (a se vedea, pentru standardele relevante, hot. CtEDO [Ignat v. România](#), 2021, §§ 46-57). Prin urmare, argumentele din recurs nu relevă o apreciere irațională a probelor determinante de curtea de apel.

41. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul condamnatului Nicolae Pastramă împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 septembrie 2024.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea